

**Egy pohár víz.** Vj. 3 felv. Irta: *Eugène Scribe*. Ford.: *Nagy Ignác*. Bem. 1841. máj. 10-én volt a Nemzeti Színházban, Egressy Gábor jutalomjátékára. Főszereplők: Marlborough hercegné: Laborfalvi Róza; Bolinbroke: Egressy Gábor; Abigail: Hubenayné. Ugyanaz év őszén Lendvay Márton lépett fel Bolinbroke szerepében és azontúl hosszú ideig Egressy és Lendvay felváltva játszotta ezt a szerepet. 1845-ben új Abigail mutatkozott be Prielle Kornélia személyében, 1854-ben Felek Miklós vette át Bolinbroke, Szerdahelyi Kálmán pedig Masham szerepét, 1874-ben Jászai Mari mutatkozott be Marlborough hercegné szerepében és ugyanekkor új Abigail volt Szigeti Jolán, a későbbi Vizváriné. 1924. máj. 16-án *Hevesi Sándor* dr. fordításában ismét színre került a N. Sz.-ban, ekkor Marlborough hercegné P. Márkus Emília volt.

**Egységre játszani** (Színészszargon). Az Orsz. Színészegyesület tanácsa a vidéki szintársulatok részére 1914. aug. 27-én tartott gyűlésén elhatározta, hogy a fixfizetés helyett egység-szerinti kulesot állapít meg. Az egységet 9 osztályra osztották fel. Az első osztályú 10 egységet kapott, a II. osztályú 12 egységet kapott, a III. 14 egységet stb. Természetesen a napi bevételből előbb levonták a napi kiadást és csak a fenmaradt összeget osztották fel. Az ily gázsí-rendszer azonban csak átmeneti jellegű volt és helyébe csakhamar a régi fizetési mód lépett életbe.

**Egy szegény ifjú története.** Sz. 5 felv. Irta: *Feuillet Octave*. Ford.: *Felek* és *Hegedüs*. Bem. 1859. jún. 18-án volt a Nemzeti Színházban. Személyek: Odiot Maxime: Felek Miklós; Bevallan: Szerdahelyi Kálmán; Laroque: Tóth József, Laubepin: Szilágyi Sándor; Ivonet, pástorfiú: Tóth Soma; Gaston: Erdélyi; Laroque-né: Szathmáryné; Margit: Prielle Kornélia; Helén: Rónainé; Aubryné: Bartháné; Krisztina: ifj. Lendvayné. Negyvenháromszor szerepelt a darab némi változásokat leszámítva, ezzel a szereposztással 1877-ig, amikor Odiot szerepét Náday Ferenc, Margitot pedig Helvey Laura vette át. 1886-ban az új szereposztás Mihályfinak juttatta Maximot, Laube-

pin Szigeti Imre, Margit: K. Hegyesi Mari, Aubryné pedig Rákosi Szidi volt. Már előzőleg 1881-ben Ujházi Ede vette át Laroque szerepét. Utolsó reprize a darabnak 1913. nov. 2-án volt és 1914. márc. 5-én még egyszer szerepelt a műsoron. Így jutott el 1916. dec. 5-én a századik előadásig, amelyen Odiot Maximot Beregi Oszkár, Margitot Paulay Erzszi játszotta, a többi szerepekben pedig K. Hegyesi Mari, Mátray Erzszi, Kiss Irén, Demjén Mari, Ághy Erzszi, Náday Béla, Somlay, Horváth Jenő, Pataki, Hajdu, Bartos, Lugosi, Gabányi és Ditrói segítették sikerhez a darabot.

**Együd István**, színész, sz. 1838-ban, *Pócsmegyerén*, megh. 1882. dec. 5-én éjjel, *Vácott*. Egyszerű földművesszülöktől származott, kiknek akarata ellenére 1855. febr. 15-én lépett a színpályára — a papi-pálya helyett. Előbb a budai Népszínháznál működik. (1861. tavaszán), innen vidékre ment, a nagyvárad—debreceni társulathoz, melynek egy évtizedig egyik büszkesége volt. Játszott jellemszerepeket és az operettek komikus alakjait. 1875-ben a Népszínházhoz szerződött, ahol első fellépte a »Botesinálta doktor«-ban volt. Sokoldalúságával csakhamar az ünnepelt színészek közé emelkedett. Kitűnő szerepe volt a »Cornevillei harangok«-ban Gáspár apó és Lambertucci szerepe a »Boccaccio«-ban. Az Orsz. Színészegyesület egyik alapítója, majd a nyugdíjpénztár kezelője volt egy ideig. Neje *Máltás* Emma, drámai színésznő, sz. 1843-ban, megh. 1879. máj. 28-án, *Budapesten*. Első kísérlete 1864. márc. 31-én volt Budán, a »Szigetvári vértanuk«-ban.

**Együttes.** (franciául ensemble, olv. aan-szaambl). Oly énekelőadás, hol több énekehang működik közre egyidejűleg, de általában az egész szintársulatra is alkalmazható kitétel, ha valamennyiről van szó. (V. ö. Ensemble, Összjáték.)

**Ehen Gyula**, ügyvéd, sz. 1853. nov. 25-én. Alsóbb iskoláit Szomabthelyen, a gimnáziumot Pápán, a jogot Pesten, Pápán és Pozsonyban végezte. Hosszabb ideig szomabthelyi polgármester volt. Színművei: »Virág Örzsek«, népsz. 3 felv.